

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Liber II. Vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

LIBER II.
V I T A.

Epigramma 1.

Ioannis in natiuitate sanctitas
& pulchritudo.

AD ZACHARIAM.

Siteneri niueum spectes mihi corpus alumni,
Lac conerêsse putes, matre quod ille bibit.
Sin animam, primi labes cui nulla pudoris;
Phosphore pace tuâ, purior ignis erit.

Epigramma 2.

Ioannes vbi nascitur, ad nomen suum
canit iò triumphe.

Lacteus angusto prorupit vt advena septo.
Victor in hunc orbem; credo, triumphe canit.
Vincite iam pulchri pulcher canit augur honoris.
Vincite: vincentes præmia clara manent.
Vincite Tænaridas noua nunc ad bella phalangas.
Vincite: Iesseides ad sua signa vocat.
Palma triumphatrix omni cui frondeat æuo;
Omnis & inferti præmia sylua cadat.

AD IOANNEM.

Sed quid parue canis pulchris præana triumphis,
Cui teneras stringit fascia curra pedes?
Quaque tubam teneas, medijs stat dextera vincis,
Vlla nec elingui vox comes ore fuit.
Næ tu miras agis venturis præeo coronis!
Cui deest aura tubæ, tu tuba festa canis.

Epigramma

Epigramma 3.

Ioannes natus Christum nasciturum
è Virgine prædicit.

AD IOANNEM.

I Bit in auctumnum felix iam Luna Decembris ;
Sed cui sol natus Virgine fructus erit.
Sic canis astra legens diuini conscia partus.
Quàm sapis ! Astrologum lynceus augur agis.

Epigramma 4.

Ioanne nascente, in Vocis ortu Pater
adhuc mutus persistit.

I nformi quid adhuc vox bruta remugit hiatu,
Et pater infanti par, vt imago, silet.
An vocem rapit ergo suo Vox nata parenti ?
Nunquid & in puerum liuor, an ira cadit ?
An potius rauim crudâ puer afflat ab aurâ ?
Agnus hic immiti nunc agat ore lupum ?
Hoc puer ausit amans ? vocem patris eripit error ;
Cui graue quod peccat cor, sua lingua luit.

Epigramma 5.

Ioannes denunciât salutem Orbi.

V Er Philomela canit ; grus nunciat aduena menses ;
Ficedula autumnum ; frigora densus anas.
Quid tu, magne puer, qui Vox es præuia Verbo
Occidis ? an reduces quos agit annus equos ?
Mitte breues anni toties morientis honores,
Aurea de dio sæcula sole canis,
Spemque vones mundo, tot qui labentibus annis,
Colla sub ærato fert recutita iugo.
Cernis ! adhuc diros fremit orcus ad arma furorcs ;
Fracta procelloso, sed cadet ira meru.
Ante diu mundum, ceu lamentabile bustam,
Qui stygis è flammis eruat, vltor erit.

Ecce

Ecce, venit puer ille potens, puer arbiter aui;
 Qui premat armatis impia monstra minis.
 Hæc vbi sint nunc arma, rogas? vbi fulmina Diuum?
 Vt puer est; matris condidit illa sinu.
 Larus id ipse canis natali testis in horâ:
 Et nunc hæc lituo cælite bella sonas.
 Sic tamen infestis canis arma tonanda procellis;
 Candidus æternæ pacis vt augur eas.

Epigramma 6.

Zacharias pueri sui merito loquitur.

Vix de matre cadens v dum bibit aëra pupus,
 Intactamque rudi stans pede tangit humum:
 Emicat; enodi que eludit lingua palato.
 Iamque parat Verbum Vox puer apta loqui;
 At Pater elinguis surdo nil mutit hiatu:
 Aut ferit informi murmura balba sono.
 Quid? vocale patri plectrum num surpuit infans?
 Clausus adhuc cæco carcere id au sit opus?
 Appage tale scelus: simplex an id audeat ætas?
 Lusus io! pueros; non mala noxa decet.
 Sentiat hoc pius ore parens, nascenté puello?
 Quàm blandus pueri pectore spirat amor!
 Sed quid? adhuc strictis pater ora coercet habenis?
 Expediat tardas libera lingua moras,
 Vineta diu, tandem facili iam verba labello
 Liberat? ô felix! vincla quis ista secat?
 Maximus ille puer, qui Vox it publica mundo;
 Abnueret patri reddere vocis opus?
 Ecce quod inclutit malè credula noxa parenti,
 Vox infans aperit nobile vocis iter.

Epigramma 7.

Zacharias nato Ioanne loquitur, vbi
 iam nomen scripserat.

Coeça sub obscuro retractans verba palato,
 Lingua rudes balbo piasit in ore sonos.

Quale

Quale nefas ! vocis fator ergo silebit, vt infans
 Pusio, tam festo Vox cui nata toro est ?
 Tu pia Vox Verbi, sua reddere verba parenti
 Durus an ergo neges ? nunc age ; tolle moras.
 Quid moror ? abrumpis muro data vincla palato.
 Emicat in faciles lubrica lingua sonos.
 Iamque diserta ferit vocali plectra labello.
 Vnde suauè canat, ceu lyra sancta, melos.
 Sed quid opus iam voce ; stilo si dextera vocera
 Exprimat ? apta loqui lingua fit ista manus.

Epigramma 8.

Zacharias infanti applaudit.

C Vi vix dum teneris vox palpitat vda labellis ;
 Quid pater infanti verba diserta facis ?
 Sed primæua rudes sensus nil præpedit ætas.
 Occupat ætatem, mens cui cana, puer :
 Qui vel adhuc clausus maternâ gestit aluo,
 Natus an is patrio nesciet ore frui ?
 Ergo loqui tenero, pater, ô ! ne parce puello :
 Corde latent aures, (a) queis tua vota canes.
 (a) *Geminas quasi aures natura cordi adfixit.*

Epigramma 9.

**Ioannes vbi nascitur, applaudit Patri
 Zachariæ iam loquenti.**

E Vge puer, seris tandem Vox publica votis,
 Præcine venturo candida signa Deo.
 Intereâ risu puer incipe nosse parentem :
 Sit satis hoc puero ; Vox tibi risus erit.
 Sed miscere rudi maui's cata verba labello,
 Vix octaua breui cui redit orbe dies.
 Tum tibi iure neges, quæ reddis verba parenti ?
 Si tacet os ; oculis parvule discè loqui.

Epigramma

Zacharias respondet puero.

I Vsta sub elingui fandi stet cura palato,
 Cor vbi brurus adhuc vinxit, & ora stupor?
 Haud reor id iustum sed enim stupor omnis, & omnis
 Error abest puero, mens cui cana sapit.
 Non natus gravidæ si Virginis hauserit auras:
 Iam natus patulâ non bibet aure sonos?
 Sed patrios bibit aure sonos, simul haurit amores
 Quâ canit ipse parens, succinet arre puer,

Epigramma 11.

B. Virgo ministrat Elisabethæ.

A D B. VIRGINE M.

V T cognata tui pia munia vidit amoris,
 Credidit ancillam te, cui mater eras.

Epigramma 12.

Votum optat Pietas, vt dies qui nas-
 cente Ioanne sub Cancro decrescit,
 potiùs crescat, quasi sub verno
 Ariete.

Q Vale nefas! spirante nouam nunc luce salutem;
 Defraudat radio sol breuiore diem.
 Funestatque hilares tristis iam vespera soles;
 Dum puer in terris gaudia verna parit:
 Quis dolor hic cæli? num liuor & incubat astris?
 Cur non cum puero, crescit amœna dies?
 Sic equidem voui; longis sol lucidus horis
 Ni, quo nunc oritur, Cancer adesset, erat.
 Aurea dic atris sol fræna reflectat ab umbris;
 Maior vbi puero crescere cepit amor.
 Et sua lux crescat, sociâ cum luce iuuentæ:
 Nobilius gemino fundat vt igne iubar.

Hei mihi ! sed Cancer simul attingit ardua cœli;
 Lux breuiore suum luce coërcet iter.
 Scis, quid agas ? Cancrum gelido, sol, mitte Décembri;
 Ariete, sol, verno te decet æthra vehat.
 Quid Cancro & puero ? lucem puer ; omnia noctis
 Cancer amat ; puerum vita serena decet.
 Cancer iners nitido soli cur incubat ? illum,
 Nox cui grata comes, noctis & vrar hiems,
 Vt quid in æstiuis hiemet nox frigida signis,
 Ignea sub cancro quando lucerna micat ?

Epigramma 13.

Ioannes vbi nascitur, dies imminuitur,
 sic pristina Legis Mosaicæ
 gloria decrescit.

Vix puer eximius vitales hauserat anras,
 Imminuit longos arctior hora dies.
 Iamque breues refugo sol orbe retorquet habenas,
 Quo protendat iter, dux cui Cancer erat ?
 Et vetus antiquo Lex fræna reflexit ab æuo,
 Ac cadit in noctem longior vmbra fram.
 Et qui cornigero (a) ducè Mose cucurrit ad aras
 Bos retrò, ceu Cancer, triste reuoluit iter.
 Quis scit, Erythræas Moses vbi transit arenas,
 Annon his Cancrum repperit ille vadis ?

(a) Moses cuius facies ex Angeli aspectu lucida
 obradios quasi cornuta apparebat, vbi mari Rubro
 copias Hebræas sicco vestigio transmisit. Legem
 tulit cœlitus acceptam, qua boues Deo immolandi
 imperentur.

M

Epigramma

Epigramma 14.

Ioannis gloria & fama super montana
celebratur, qui deinde in monta-
nis egit rupibus.

Echo Ioannis famâ resonat.

Fama Palæstinis quæ diditur inelyta campis,
Plaudit iò! & mundi gaudia sera sonat,
Rupibus adludit, quæ nescio, vocis imago;
Visa loqui: duris adsonat i cta petris,
Credibile est resonæ volui vaga iubila famæ
Clamat, iò! iò! conscia: natus, iò!
Natus Ióannes, & par his montibus iò!
Natus, iò! concors petra reclamatione
Responset que cauis Echo facunda sub antris,
Et moriens animat murmur vtrimque sonum.
Haud equidem miror, quod iam miratur Idume;
Si petra, ceu famæ consona lingua, canat.
Vox rupem seros si dura sequeretur in annos,
Iam vocem rupes nollet amica sequi?

Epigramma. 15.

Elisabetham Ioannes suo partu
illustrat.

Quem pariens perdat nocuâ de prole decorem,
In Gnato genitrix seruat Elisa suo.
Stirpis enim damnum redimit, flos pulcher, alumnus:
Virginei floris fructus hic instar erit.

Epigramma 16.

Ioannes ipse lactens, lactentem
IESVM adloquitur.

Lactea Virgineæ turgescit vena mamillæ,
Et gauido prægnans fonte pupilla salit.

Magnæ

Magne puer, bibulis vitæ duc pabula venis;
 Et bibe nectareo pocula mista fauo,
 Quas ô! delicias duces puer alme labellis?
 Quale tuo & ducet nectar ab ore parens!
 Nardinus his adspirat odor, mihi crede, mamillis;
 Aut, si quis nardo suavior, halat odor.
 Quin & amor blando tua suavia condit amomo;
 Condit & ambrosio grata labella croco,
 Attigero tantum pueri, matrisque labellum;
 Quæ bibat hinc duplum mel, ero diues apis.

Epigram. 17.

Ioannes puer in desertum secedit.

AD IOANNEM.

Ceu turtur vacuis gemis exsul, & orbis in oris,
 Et fugis antiquos parvulus erro lares,
 Fallere; te nudis si degere credis arenis:
 Hic tua quidquid obit planta, perennè viret.

Epigramma 18.

**Ioannes locustis & amaro melle
 pascitur.**

Inde struit macram locusta miserima cenam,
 Adstruit hinc vinctum mellis alumna penu.
 Illa dapes; hæc pocula glabris apponit arenis,
 Mors sed amara dapes; mel & amaror habet.
 Has tamen hinc epulas conuiuia beatus adornas,
 Præ quibus & Medas despuat aula dapes.

ALIVD.

O mihi dic, qui Cœlituum noua gaudia libas
 Melle, quod alma mero nectare condat Apis; (a)
 Hæc Apis an terris sata? num magis edita cœlo est?
 Hic quoque fidus Apis, quæ tibi nectar alar.

(a) *Est ad polum Antarcticum Apis novum si-
 dus Astrologis.*

M ij

ALIVD.

Ieiuno squalere puras hunc puluere campum?
 Pingue Palestinam sumen inungit humum.
 Hic quæ Lympha fluit, vel quæ mel haurit amarum,
 Lacte mero manat, manat & herba fauo.

Epigramma 19.

Angustior specûs, in quo degit Ioan-
 nes, gloria; quam Ierosolymæ
 splendor.

Hic quæ tecta vides viuo pendentia saxo,
 Extimij Vatis crede fuisse lares.
 Sirius hîc Syriâ quam sol instrauit in orâ,
 Lympha sitim pauit, pauit & herba famem.
 Ne mihi sperne breucom vili sub rupe latebram:
 Plus micat hæc aulis, vrbs Solymæa, tuis.
 Ampliat hoc hospes, quo non angustior alter,
 Hospitium: vt superis digna sit aula choris.

Epigramma 20.

Ioannes melle agresti vescitur,
 quod illi dulcissimum.

Mel, cui nil mellis, libas propiore salinâ,
 Apricus Syrium Sol vbi torret agrum:
 Os tenerum, metuo, vitiet primæuus amaror.
 Nec sinat, in dulces vox fluat alma fauos.
 Mitte metum: vox inde fluet prædulcis. amaro
 Alma thymo solers mella laborat apis.
 Ad quod amara fauo thyma mellis amaror amori est;
 Nescit amaricicno, fel cui nectar, amor.

Epigramma

Epigramma 21.

Mellis amaritudo Ioanni dulcescit.

Q uod quasi fel terræ (a) teter contristat amaror,
Quale parit Pontus, (b) mel sine melle bibis.

Pontus alit medicata nigris aconita venenis,

Queis violat dulces pestis amara fauos,

Mel labijs lege triste; sapit quid dulcius vuâ;

Os id an ambrosio liquitur ergo fauo?

(a) Fel terra herba amarissima. (b) In Ponto
quia larga aconiti est copia, mel amarum apud He-
racleam apes colligunt. Plin.

Epigramma 22.

Ioannes laboriosus 12. ætatis anno,

AD IOANNEM.

C laua quot Herculeos grauis extudit arte labores,

Tot numeras annos, dura per aua, tuos,

Sed tibi quid vani cum vanis Herculis armis?

Monstrorum hic domitor si quoque monstra facit;

Seque Deum iactat, fictos mentitus honores,

Vix medijs Hydram victor vt vssit aquis.

At tu mille domas Alcide fortior hydras:

Attamen ille labor vix tibi ludus erat.

Zodiaco quot signa vides; tot crede labores

Ire tuos; vnus vix quibus annus ijt.

Epigramma 23.

Ioannes ambit aquas, & ad baptis-
mum inuitat.

A D Christi radios, quos vnda repererit, ardes;

Entheus arsurum cor tibi flammât amor,

Cui sic corda flagrant, & vox it publica mundo,

Quique stat ad solem, quàm benè clamat aquas!

M ij

Epigram

Ioannes ad aquas Salim adit.

Quid tibi cum gelidis arsura lucerna fluentis ?
 Num tua lux medijs tuta natabit aquis ?
 Et tibi quid cum fonte, sacri Vox nuncia Verbi ?
 Quem tua lux monstrat, vox canet inter aquas.
 Hinc quæris liquida vocis sub imagine fontem,
 Scilicet arguris fons sonat omnis aquis,
 Præcipue Verbum sonat, & sonat amnis I E S V M,
 Quo fons omnigenis fontibus vnus eas.

*Epigramma 25.***Ioannes Baptismum instituit in Salim
& Ennon vbi plurimæ aquæ.**

Quo vis appellem te nomine, maxime vatum ?
 Puluis eras, humili puluere maior abis.
 Angelus irradias, puroque simillimus astro es ?
 Angelico fulges clarius igne iubar.
 Tu sacra vox verbo, geminæ tu fibula legis.
 Tu tuba dux bellis, dia lucerna sacris ?
 Iudicij tu præco, pijs tu signifer armis
 Phosphorus Eoo, fontis es vna Deo.
 Nonne Deum liquidis irroras altior vndis,
 Vnde bibat puras sanctior amnis aquas ?
 Eia. sona, en verbum in Legem iubet, adstrue nomen,
 Agna litat. liba. Dux parat arma, cane.
 Ecce Deus. Deus ecce, sacri gere signa triumphi.
 Sol surgit : radia Phosphorus ante diem,
 Gestit, vti video, puris se ringere Lymphis.
 Si sis vna, sacras implue fontis aquas.
 Hinc fata septenis Nymphæ ceu Nilidos vrnis ?
 Diues inexhaustas gratia fundet opes.
 Et mirer, latices Salim si queris & Ennon?
 Vnde laues iuges fons sacer vndat aquas

Epigramma. 26.

Ioannes Vox ad aquas Salim Baptistum impertit.

SI sonus absit aquis, Vox hinc bibe nuncia Verbi;
Et simul os lymphis adde, loquentur aquæ.

Epigram. 27.

Ioannes primum se Christi aduoluit
pedibus, deinde caput
aquâ diluit.

Cernuus informi procumbis puluere puluis,
Et dominos supplex lambis, vt umbra, pedes.
Iamque tuo propior, propiorque ad serpis I E S V,
Et pius ambo manu stringis vtraque pedes.
Felix ille cliens, hæc qui vestigia terris
Quærit, & obstipio lumine figit humum?
Est id vt inuideam, sed quis sit liuor amanti?
Tangat vti libuit, dextera casta pedes.
Et qui siccus humi serpsit modò puluis & umbra:
Is nunc viua Deo diluat vna caput.

Epigramma 28.

A L I V D.

TV nec vt ima quidem dignus pede vincula soluas,
Et quia non dignus, dignior inde Deo es.

Epigramma 29.

Ioannes aquis intingit Christum, cuius
famæ claritudo è Iudæa, toto orbe
deinde diffunditur.

VT quid adhuc cæco pernox later umbra sub antro,
Dissimula tque suum clausa lucerna iubar?

M iij

Latinus

Larius angustis latebris prorumpet in orbem,
 Nobiliusque feret clarior aura iubar:
 Quasi bet immensis radijs metabitur oras,
 Sole sub Eoo, sole sub hesperio.
 Nunc sed Abrahamias tantum præfulget ad aras
 Nempe nitet parvâ parva lucerna domo.

Epigramma 30.

Ioannes purissimum Agnum Agnorum
 in Iordane lauat.

Prior argento super impluit humor I E S V M:
 Irriguum sancto stillat ab imbre caput.
 Anne putas, nivei tu velleris abluis agnum?
 Ipse lauat puras, quem lauis, agnus aquas.

Epigramma 31.

E Christi baptismo Iordanis gloria.
 AD IOANNEM.

Perpicuis natat agnus aquis, cui candor oloris,
 Hunc tamen illimi diluis vduis aquâ.
 Quin & maior honos Iordanidas influit vinas.
 Ut tetigit sanctum purior vnda caput.
 Iordanis quos tinget aquis, hos adferit astris.
 Et idanus cœlis astrifer alter erit.

Epigramma 32.

Ioannis gloria è Christi baptismo.

Largiter ô peccas, es puluis, & appluis imbrem:
 Mandat, & infuscat puluis in imbre Deum?
 Tangere parce manu, vel spargere parce liquores.
 Quid nisi turpe coit puluis & vnda, lutum?
 Puluis homo, sed vbi solem sic abluis; hauris
 Hinc decus, è pulchro puluere sidus eris.

Epigram

Epigramma 33.

Ioannes sese indignū estimat, qui pedis
obstragula Christo soluat; tamen eius
augustum caput aquâ perluit.

Q Væ vix ausa pedes imis attingere terris,
Perfunder domini iam manus alta caput.
Quantus honor! supplex manus ab pede scandit IESV
In caput: id castis credo coronat aquis.

Epigramma 34.

Ioannes Christum sacris
aquis tingit.

AD IOANNEM.

H Is tibi quanta vadis famæ iam gloria manat!
Quantus & hoc orbi candor ab anne fluet?
Gestit enim castis huc se perfundere lymphis,
Qui maris & terræ sceptrâ suprema regit,
Deque oculis emanat amor, qui purior omni
Fonte, nefas sacris omne piabit aquis.
Quod nequit eluuiis immensis didita stagnis,
Diluet hîc parcus iam liquor omne scelus.
Nunc age, rende vadis, larices rape, deplue rores,
Tinge Deum; Deus his cætera tinget aquis.
Ecce lacus Lymphâ Iordanide merfit IESVS:
In caput è purâ defluit vnde manu.
Addis aquis lacrymas, Iordanis an alter amorî
Tu fluis? it certè gratior iste liquor.

AD IOANNEM.

T Vn' cinis ergo Deum tingas? Deus imperat, istas
Ardet aquas: riuos fons sitit ipse suos.
Nunc igitur, quas ipse sitit fons, implue lymphas
Vrna liquens fonti sit tua dextra suo.
Præuius ipse tuo soli ceu Phosphorus ardes:
Præuia tu fonti sic eris vrna tuo.

M V

Epigramma

Epigram. 35.

AD IOANNEM.

Tunc Deo lymphas? sic est. has ambit I E S V S,
Vnde lauet riuos, fons fitit vber aquas.

Epigram. 36.

Ioannes in Christi baptismo Nymphas aduocat.

Vos liquido virides hyalo quæ ducitis annos,
Nunc agili Nymphæ carpite fila manu,
Vosque sacri Vates, hæc ad vada plaudite Vati.
Purior hinc omnes influit humor aquas.
Cernite purgandis Christus caput abluir vndis.
Omnis ab his lymphis purus vt amnis eat.
Quis prius eripiat mihi, iam non fulgere solem:
Quam non casta sacro balnea stare vado.
Balnea, quæ totum sunt manatura per orbem.
Quod modo fons; puri post mare fontis erit.

Epigramma 37.

PALINODIA AD ANGELOS.

Sed quid ego vanus fallaces aduoco Nymphas?
Quid nisi Nympha reæ est futile mentis opus?
Quin potius pictis vos discolor agmen in alris,
Inuito volucres hæc agitare choros.
Quique sonant Christum, puros huc currere fontes:
Castalis hinc castis adfluit vnda lyris.
Eminet his lymphis maiestas arbitra rerum,
Inuideat sanctis stellifer orbis aquis.

Epigram

Epigram. 38.

Ioannes ipse homo & puluis
Deum lauat.

Cernite. rorat homo, puluis licet arida, Numen:
Quid? sacer è sicco puluere riuus ear?
Puluere riuus abit, liquor hinc qui manat, IESVS;
Hunc sinit, & medio stans super amne bibit.
Ergone pulueream sitiens Deus ardeat vndam?
Aut bibit ab riuo fons satur ipse suo?
Sed quid grande putas parcis hunc spargere lymphis;
Qui dabit immenso fons hic vt orbe fluat.

Epigramma 39.

Monitio ad hominem vt velit con-
uersus in fontem transfluere
ad Christum.

Huc ades, huc quisquis regione viator oberras,
Ac viridi ripæ margine siste gradum,
Et dic, vt niueos hæc videris ire per artus
Flumina; cœlesti currere digna domo:
O vtinam! nitidis ego fons sim lymphidus vndis, (a)
Totus & in lacrymas candidus annis eam!
In caput, inque suam memor vt liquor influat urnam,
Et repetat fontem fons minor ipse suum.
Annis enim, grato ceu fonte, recurrit in æquor,
Vt bibat æquoreis auctior urna fretis.
Sic mihi siqua foret, te vena requireret I E S V.
Vt biberem dulci quo fluis vsque mari.

(a) *Nil crebrius apud Ovidium quàm homines
verti in fontes, arbores &c.*

Epigram-

Ioanne Christum aquis tingente, vox
è cælo adlabitur.

Quæ procul undosâ ripâ facundus & amni
Enatat Isacidum Nilus, & arua rigat; (a)
Pulvis homo rorat, liquidaque in nube Tonantem
Umbrat, & effusis in caput undat aquis,
Pro superi ! tangat temeraria dextera Numen,
Et manus haud æquo perpluat imbre caput ?
Mené pati ? trepidas sed quis sonor attonat aures ?
Utor an arsuos flammât in arma globos ?
Palleat, incestis cui mens gemit anxia nexis,
At tu parce meru, mens cui pura probro est.
Quæ lauat unda, trahit mundo de vertice I E S V
Mundiciem, nullum manat ab amne scelus.
Sed pietas, & pura salus dimanat in orbem;
Queis lauat, exstinxit fulmina Christus aquis,
Hinc vox attonitas cælo fata perpulit aures,
Qui sine voce queant fulmina mersa mori ?

(a) *Jordanis instar Nili exundat æstate & agros
irrigat, uti & Euphrates.*

Christi Baptismus Iordanis aquas illu-
minat. unde dictus baptismus
Φωτισμός Græcis, id est, illu-
minatio: è quo uti fidere,
Christiani relucet.

Isciam purgat Nympham sacer Ἰηδὺς I E S V S. (a)
Dum regit hibernas Cynthia lana rotas,

Fluvio

Fluxit in ambrosios, ni fallor, Aquarius imbres;
 Nare sacrum castis vidit ut ἰχθύς aquis.
 Sustinuitque rotas, ac sol adstrinxit habenas,
 Ut Syrio princeps cerneret orbe iubar.
 Exin mille stupet Iordanide nare sub undâ
 Sidera de Christi cœlite narâ sinu.
 Atque regat, Iordanis aquis ubi stillat, IESVM.
 Stellifer an terris ille sit Eridanus?

(a) *Christus SS. Patribus dictus ἰχθύς, id est, piscis ob baptismum & quia litteræ in ἰχθύς sunt prima litteræ illius celeberrimæ Acrostichidos Ἰησοῦς Χριστός Θεὸς υἱὸς σωτῆρ. Porro 6. Ianuarij creditur Christus aqua perfusus. Epiph. 58. hares.*

Epigramma 42.

Christus ipse sacer piscis in Iordane
 innumeros sacros pisces è baptis-
 mo gignit.

Astriger astrigeri natat hic fator ἰχθύς ἰχθύς.
 His satus ἰχθύς aquis, nectar ut inde bibat.

(a) *Vix cæli liquido videas tres æquore pisces.
 Ast his innumeros nare videbis aquis.*

(a) *In Zodiaco non nisi sunt gemini pisces, & ex
 ira enim piscis Notus Cetusque Andromeda.*

Epigramm

*Epigram. 43.***Christus suo Baptismo Iordanem
consecrat.**

EXpiat illimes ripâ Iordanide lymphas
 Christus, & æthereas impluit almus aquas.
 Vber inexhaustis dimanat gratia riuis.
 Vt terigit castum candida lympha caput,
 Corpus vt vnda : sacer sic & cor eluet imber.
 Vnde nouum prisco flumine flumen eat.
 Nonne vides purum secum Deus euehit orbem,
 Quem lauit nitidis Ilacis vnda vadis.
 Quid ? mundum niuea Iordanis an abluit vnda?
 Amnis hic immenso maior it Oceano.

*Epigramma 44.***Votum Iordanis vbi Ioannes Christum
intingit.****IORDANIS AD IOANNEM.**

Abluis ô felix Iordanide Numen in vndâ ?
 O trahat è Christo purior vnda decus !
 Quod Christum decuit , quem non decet ibo per orbem,
 Iordanis tacitis ipse sulurrat aquis.
 Si non Oceani vastis sim largior vndis
 Oceano saltem sanctior ibo liquor.
 Copia densarum mihi quo fluat vber aquarum
 Si tot vbique lutum turpe redundat aquis.

*Epigram. 45.***Christus aquas suo Baptismo expiat.**

Iordanis nitidis vndis irrorat I E S V M
 Sic fluuius fontem iam lauat ipse suum.
 Seu potius fons ipse suum sacer abluit amnem,
 Purior vt niueas diluat imber oues.

Epigram. 46.

Epigramma 46.

Votum Iordanis vt Christi ex oculis scaturiat.

I Or, & Dan gemino de fonte binominis vndat, (a)
 Ad Libani Phialam, quæ bibit inde niues,
 Ipse leui quamuis prati fecat herbida riuo,
 Inque virente narat picta per arua vitro.
 Christe tuis oculis fontem sibi quærit, & vnam;
 Ipse suo visus turbidus ire luto.
 Hoc oculo, hac Phialâ mallet Iordanis aquari,
 Quam Libano, gelidas vnde propinat aquas.
 Ambitio & fluuio est, his si manaret ocellis;
 Vitrea quæ fluxit, gemmea Nympha foret.

(a) Ior & Dan gemelli fontes, vnde Iordanis nomen & amnis confluit in Phialam lacû sub ningido Libano, cuius è liquefactis niuibus aquas hic lacus haurit perennes. Vnde Iordanis vti Nilus, simili de causa, æstate redundat.

Epigramma 47.

Iordanis sacer è Christi baptismo fluuius.

D Extera mortalis Iordanide perpluit vndâ
 Numen, & alba sacrum diluit vnda caput.
 Pura putas mundant formosum flumina IESVM?
 Mundantur: niueas consecrat Agnus aquas.
 Candida cælestes Naïs iam concipit auras.
 Vnde sacer sacras parturit amnis oues.
 Diues enim castis exundat gratia lymphis.
 Et iam fons alius fonte lauante fluit.
 Cor lauat vnus aquis, alter fons corporis artus.
 Dic mihi Iordanis duplus, an vnus eat?

Epigramma

Iordanis in Christi baptismo gloria.

Nais vt insueti conspexit velleris agnum;
 Cœrula sollicitis fræna retorfit aquis,
 Prodigæ ni potius vomat vberè copia cornu
 Nunc alias princeps quas bibat *ix* D^{us} aquas.

Fons propè Iordanem, vnde hausta a-
 qua nuptijs in vinum vertenda,
 Iordani inuidet.

VOX FONTIS.

Naiadum liquido gremio fugit vnda per herbas,
 Quaque fugit, tacito murmure visa loqui est.
 Inuidus ille meos cur inuidet annis honores,
 Qui meruit purè tingerè fonte Deum?
 Et quantum hoc tenui vix spargere rore Tonantem!
 Ast ego quantus honos! vberè pasco mero.
 Si mihi forte suos radios afflaret IESVS;
 Auriferis fluere diues, vt Hermus, aquis.
 Aurea nolo Phrygem quæ fallant pocla tyrannam, (a)
 Fons mihi sidereas funderet vber opes.

(a) Midas à Dijs impetrauit vt ea qui se ablueret
 aqua in aurum verteretur. Vti fabula fingit evenisse
 in amne Pactolo.

Ioannes denunciât è Christi baptismo,
 ceu fonte igneo, viâ cælo ineundâ.

AD HOMINEM.

AD fontem digitum, radiumque intendit IESVS,
 Cui sacra cœlesti manat origo domo,

Tinge

Tinge caput. Libani niue purior ilicet agnus
 His enabis aquis, qui lupus ater eras.
 Nec minus his adspirat aquis, quas indicat, ignes
 Lustrat enim lymphâ, lustrat & igne reos,
 Si sapias, atra nigrum quem ducit noxa sub orcum,
 Quâ fons signat iter, trames euntis eat.
 Te quacumque trahet, Superas deducet ad arces.
 Fons hic unde fuit rursus ad astra salit,
 Orbis uti tellus; sic & liquor aduena cælo
 Orbis, & in patrias fons redit orbis aquas.

Epigramma 51.

Ioannes ad aquas Salim Christum annun-
 ciat & eius Baptismum adumbrat.

AD VATEM.

Vox sonat ad fontem, Verbo Vox docta magistro;
 Voce sub hac Verbum fons quoque disce loqui.

Epigramma 52.

Quæstio.

Cur Ioannes amat aquas, cum Christus
 ignem se missurum promittat?

Ut ignes Deus, ambit; aquas homo dispare voto?
 Hunc æstas, illum frigida gignit hiems,
 Ne magis nunc hiemet toto nox algida mundo;
 Sol dabit æstatem, quem sacra bruma parit.

Epigramma 53.

Ioannes Christum annuntiat.

IOANNES AD CHRISTVM.

Vox ego, tu Verbum, tremulo tibi precino plectro:
 Sic ego Vox Verbo iam lyra facta sanam.

Epigramma 54.

Ioannes Agnum Dei ostendit.

Sæcla diu lentis hætere implexa quadrigis:
 Implicuit fuluas orbita senta rotas.

N

Expedis

Expedit has verbum, spinisq̄ue tenacibus orbem
 Explicat, è castâ Virgine Virgo puer.
 Ast vbi nunc ætas redit aurea, Virginis astro;
 Feruet inoffensis orbita panda rotis.
 At quò flectit iter, dubiasq̄ue reflectit habenas?
 En tibi dux index, hoc duce quære viam.
 Quære, nouo mihi crede, viam sic quærere seculo;
 Id fuerit metam tangere panè tuam.

Epigramma 55.

Quæstio.

AD IOANNEM.

Quid tibi cum Christo, Vates noua gloria Vatum?
 Vox Verbum, & Solem stella sequere tuum.

Epigramma 56.

Ioannes Vox in deserto.

EN tibi Vox Verbi vocali consona saxo,
 Sive repercussæ vocis imago sonat.
 Næ tu Threicijs Iudæa beator aruis,
 Quæ Diuûm resonis Orpheæ pascis agris!
 Vos ô saxa, feræq̄ue, Cedriq̄ue, gregumq̄ue magistri,
 Ite precor, Syrio par modo turba solo.
 Vos Orpheæ chelys trahet illice blanda susurro,
 Si non Orpheâ dulcior aura chely est.
 Induet inde feras alijs noua forma figuris
 Quæ fera torua fremit, iam cicur agnus erit.

Epigramma 57.

Ioannes Vox Verbi.

TV Verbo Vox vna, nouæ tuba nuncia legi es,
 Si tua lingua Dei est, cor tibi cuius erit?

Epigramma

Epigramma 58.

Ioannes quem prisci vates varijs æni-
gmatibus adumbrant, clare digito
suo demonstrat

MESSIAM.

Quem prisci variâ pingunt sub imagine vates,
Dissimulat Solem discolor umbra suum,
Nunc autem veterum simulacra faceffite vatū.
Est index digitus, qui mihi dicat, hic est.
Felix ille dies felicior iste, sereno
Quem lux pura iubet sole perenné frui.

Epigram. 59.

Ioannes Christi laudes celebrat
ad aquas.

Mundus ouans læto canit omine & agmine Verbū;
Artificem mundi Vox vbi sancta præit.
Id canit & resonis crepitans in vallibus amnis,
Et strepitans altis quæ ruit vnda iugis.
Suspice nutantem frondoso vertice cedrum.
Crede tot hæc linguas, quot mouet illa comas.
Suauè sonat leni Zephyritis & aura susurro.
Dulce decus terris, blanda quod astra vouent,
Auspice sed Verbo, cui Vox præit aurea carmen,
Quale dedit Bethles astriger ante chorus.
Ne dicam, Superis quod & vsque renarrat in oris,
Seraphicas inter turba canora lyras.
Felicis oculi! tales spectate triumphos
Quæis datur, vt biberit cor id ab aure melos.
At mage Vox felix, cui sancta susurra I E S V M
Nais, & hunc vitreâ fons canit ipse lyrâ.

N ij

Epigramma

Epigramma 60.

Pharisæi & Scribæ Ioannem potius,
quàm IESVM quærunt.

AD SCRIBAM.

Ecce tuus Syrijs iam sol inclaruit oris,
Quem comes affini lumine stella præit,
Stella, sed incertæ quæ quod cynosura carinæ est,
Dux fit vt agnoscas nobile solis iter.
Ast magè Ioannem quæris, quàm quæris IESVM
Num tibi cor magnes quod sua stella trahit?
Nescio sis magnes, vt amor te sideris vrat.
Hoc scio, magnetis cor tibi durat hiems,
Et durum ceu perra trahis Magnesia ferrum,
Testis in imiti stans cruce clauus erit.

Epigramma 61.

Ioannes, de quo Christus, quid existis
videre? an arundinē vento agitatam?
Ad aquas Salim degit.

Ioannes cur ambit aquas, queis visus arundo est?
Ecquid arundo suas non nisi quærat aquas?

Epigramma 62.

A Christi baptismo Ioannis gloria
incipit minui.

IOANNES AD CHRISTVM.

Incipio minui, tua lux vbi crescit ab vndis,
Nulla lucerna micat, Sol vbi surgit aquis.

Epigramma 63.

De Christo & Ioanne diuersa fors.

IOANNES AD CHRISTVM.

Sivocem & Christum duo dixero sidera, fallam?
Dic duo signa, quibus lucei vtrique iubar.

Ast vbi

Est vbi iam minor, crescis; nec id abnuo, nolit
Ante suum solem Phosphorus vltro mori?

Epigramma 64.
Ioannes Phosphorus.

Nox abit. umbrosæ vanescunt cornua Lunæ.
Corniger vt Moses; sic vetus umbra cadit.
Lex noua lux. alter cum luce recurrit in orbem
Phosphorus. is soli præuia stella micat.
Ille suo noctis conñia diuidit astro.
Albentemque nouo nunciat igne diem.
Scilicet is lucens, ardensque Lucerna Tonanti.
Conscia lux veti, cui pius ardet Amor.
Illius exortu Solymis nox incubat aris.
Inde Deo templum iam sacer orbis erit.

Epigramma 65.

**Ioannes Phosphorus, ad Argum Pasto-
rem fiderum in cœlo.**

Ardua cui cyano rident sua pascua campo. (a)
Coge gregem. numerum non habet ille suum.
Exsul adest cœlo nullus quo pulchrior ignis,
Prouidus it terris Phosphorus astra sequi.
Nempe suum solem comes igneus ambit I E S V M.
Hunc, præit, vt cœlo sero sequatur herum,
(a) *Argus Pastor lûs virginis in vaccam mutatus,
plenus oculis, occisus cœlo est adscriptus.*

Epigramma 66.

**Ioannes manifesta lucerna, foris
& domi delitescens.**

Esto premas alto captiuam pectore flammam,
Mille tamen radijs emicat inde iubar.

Cæca domi laterna lares, domus hospita lucis,
 At lucas alijs clara lucerna plagis.
 Sic vbi bisgeminę dispar discrimine fortis
 Sciñdere; tu conflas pulchrius inde iubar.

Epigramma 67.

Ioannes lucerna Deum ostendens.

Sol in nube later. (*Verbum caro*) quæris IESVM?
 Quære facem, cæco nata lucerna die est.

Epigramma 68.

Ioannes lucerna.

VOX IOANNIS.

Fomes eram sine luce, nouum iubar adflat IESVS.
 Duco facem, patriâ clara lucerna domo.
 Et nunc Ifacijs ceu lucida stella tenebris
 Irradio; ah! Syrio nox silet alta solo.

Epigram. 69.

Christo nascente minuitur Ioannes.

Dum sua lux Verbo crescit; Vox occidit vmbri.
 Vox an ad hoc Verbum lucis eclipsin agit?

VOX RESRONDET.

Plueream dedignor humum, iuuat ire per orbis
 Stelliferos illuc fert via recta pedes.

Epigramma 70.

VATICINIUM.

Ioannes lucerna breui exstinguenda.

Nox vetus astra premit, densas quæ diuidat vmbra,
 Sed micat Abrahama pulchra lucerna domo.

Ecco

Ecce vigil rhalamo furdas eliminat umbras,
 Mentiturque breuem lucida tæda diem.
 Vix stetit ; infestis sed fax cadit icta procellis.
 Venit ab incesto dira procella toro.
 Idque vbi natales Syrii venere tyranni:
 Quid ? naralitus nox erit ergo dies ?
 Nox erit. extinguet fax Cypria nocte lucernam.
 Nil facit ad spurcam pura lucerna facem.
 Ab Stryge tæda vomit terros Amathusia fumos.
 Siderium at fundit casta lucerna iubar.

Epigram. 71.

Ioannes licet maximus & Christo pro-
ximus; tamen eo crescente
minuitur.

VT Vox ipsa suo conspirat proxima Verbo :
 Sicutus & Christo proximus ardet amor.
 Utque suo propior lux Phosphorus ardet Eoo ;
 Sic comes & summo proximus ito Duci.
 Pulcher at Eoo crescit si Phosphorus igne :
 Creuerit Eous ; principe luce cadat.
 Et iubar ipse Deo primis quasi clarius annis :
 Qua Deus it maior lux ; minor umbra fugis.
 Ecqua precor, medijs quæ fulsit stella tenebris,
 Audeat ad Solem stare superba suum ?

N iij

LIBER